

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Strada nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@gov.ro

Parlamentul României

489, 4x2 2025

L482, L476, L506, L429, L327, L464 / 4x2 2025

Nr. 10592/2025

0.2 -12- 2025

Către: **DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI**

Ref. Ia: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 27 noiembrie 2025

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. Propunerea legislativă pentru reglementarea esteticii arhitecturale a clădirilor administrative din România (**Bp.469/2025, L 489/2025**);
2. Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.26/2024 privind ordinul de protecție (**Bp.458/2025, L 482/2025**);
3. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.7/2023 privind susținerea procesului de dezinstituționalizare a persoanelor adulte cu dizabilități și aplicarea unor măsuri de accelerare a acestuia și de prevenire a instituționalizării, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (**Bp. 451/2025**);
4. Propunerea legislativă pentru completarea art.12 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.140/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri (**Bp.491/2025**);
5. Propunerea legislativă privind reducerea fiscalității pe muncă pentru tineri (**Bp. 411/2025**);
6. Proiectul de lege pentru completarea art. 6 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 (**Bp.172/2025, Plx.216/2025**);
7. Propunerea legislativă pentru instituirea anului 2026 ca Anul Iancu de Hunedoara - apărător al creștinismului, echilibru și toleranță între semințiile Europei (**Bp. 501/2025**).

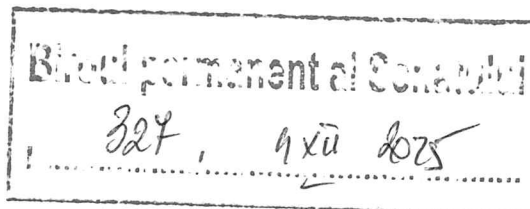
Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege pentru completarea art. 6 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006*, provenit dintr-o propunere legislativă, inițiată de domnii deputați aparținând Minorităților Naționale Gheorghe Nacov și Ognean Crîstici (**Bp.172/2025, Plx.216/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă vizează completarea art. 6 din *Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006*, cu modificările și completările ulterioare, prin introducerea unui nou alineat care reglementează ca suspendarea ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor privind cotele de recoltă să producă efecte juridice numai după rămânerea definitivă a hotărârii sau epuizarea căilor de atac.

II. Observații

1. Conform prevederilor art.6 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu modificările și completările ulterioare*, soluțiile pe care le cuprinde un proiect de act normativ trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 16 din *legea menționată anterior*, în procesul de legiferare este interzisă instituirea acelorași reglementări în două sau mai multe acte normative, iar, în cazul existenței unor paralelisme legislative, acestea trebuie înlăturate prin abrogare sau prin concentrarea materiei în reglementări unice.

Caracterul executoriu al hotărârilor pronunțate de instanțele de contencios administrativ este stabilit prin *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare*, nu prin *Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare*.

În acest sens, în conformitate cu prevederile art. 14 și ale art. 15 din *Legea nr. 554/2004*, instanța poate suspenda executarea unui act administrativ dacă sunt îndeplinite condițiile legale (caz bine justificat și paguba iminentă), iar hotărârile prin care se dispune suspendarea executării actului sunt executorii de drept - adică produc efecte imediat, fără a mai fi nevoie de alte formalități.

Art. 14 alin. (4) din *legea mai sus menționată* stipulează că: „Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.”

Art. 15 din *Legea nr. 554/2004* stipulează că:

”(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.

(4) În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1) ”.

Așadar, dacă o hotărâre judecătorească suspendă ordinul prin care se aprobă cotele de recoltă, aceasta este executorie prin efectul *Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004*, nu pentru că astfel ar prevede *Legea nr. 407/2006*.

Legea nr. 407/2006 reglementează substanța în domeniul cinegetic (cote, gestiune, specii, vânătoare). În acest context, nu considerăm că este scopul acestui act normativ să intervină în procedura administrativă/judiciară, în acest sens acționând prevederile *Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004*.

În cazul în care se urmărește limitarea executării hotărârilor care suspendă acte administrative (precum cotele de recoltă), acest deziderat ar trebui argumentat și introdus, prin excepție, în *Legea nr. 554/2004*, ceea ce ar putea genera probleme de discriminare în ceea ce privește categoria actelor exceptate.

Astfel, nu este necesară o modificare privind executorialitatea hotărârilor judecătorești de suspendare a cotelor de recoltă în *Legea nr. 407/2006*, ci ar trebui, eventual discutată în contextul general al *Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004*.

2. Totodată, precizăm faptul că executorialitatea hotărârilor de suspendare este prevăzută în mod expres în *Legea nr. 554/2004*, iar modificarea acestei dispoziții doar pentru un anumit tip de act administrativ (cotele de recolta) ar crea o discriminare nejustificată, ar slăbi protecția jurisdicțională a interesului public și ar ridica probleme de constituționalitate privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Justiția își exercită atribuțiile atunci când există un act administrativ abuziv sau nelegal, inclusiv când un ordin de ministru încalcă drepturi fundamentale, interese publice sau norme superioare. Așadar, a introduce în *Legea nr. 407/2006* o derogare de la *Legea nr. 554/2004* presupune limitarea prerogativelor instanței de a dispune măsuri provizorii eficiente (cum ar fi suspendarea). Această modificare creează un regim juridic de favoare pentru beneficiarii actelor emise de minister, făcând ineficientă protecția provizorie acordată de instanță.

În plus, acest fapt contravine *principiului egalității în fața legii*: toți cetățenii, organizațiile și instituțiile beneficiază de protecție juridică în mod egal. A limita efectele hotărârilor de suspendare doar pentru specii precum ursul brun și șacalul echivalează cu o discriminare între cazuri de contencios administrativ în funcție de natura actului contestat.

Astfel, dacă un act privind vânătoarea altor specii sau alte domenii (urbanism, fiscal, mediu) este contestat, suspendarea este executorie imediat, dar pentru urs și șacal nu. Această diferențiere este arbitrară și poate fi declarată neconstituțională (conform prevederilor art. 16 și ale

art. 21 din *Constituția României, republicată*), iar această dispoziție ar deveni inaplicabilă.

Suspendarea are rolul de a opri temporar efectele unui act, pentru a preveni distrugerea unui bun (de exemplu fauna) înainte ca instanța să se pronunțe definitiv, iar în cazul în care efectele suspendării apar abia după decizia definitivă, atunci:

- exemplarele de urs sau șacal vizate pot fi deja vâdate;
- pagubele aduse populației de faună sunt ireversibile;
- hotărârea definitivă poate deveni doar o constatare tardivă, fără eficiență practică.

Cu alte cuvinte, modificarea propusă în cadrul inițiativei legislative anulează funcția preventivă a suspendării, ceea ce reprezintă o încălcare clară a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) privind dreptul la un remediu efectiv (în conformitate cu prevederile art. 6 și ale art.13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului).

3. Referitor la soluția propusă, semnalăm că din analiza acesteia rezultă anumite neclarități cu privire la trimiterea la "*ordinul ministrului*" prevăzut la prevederile alin. (1) lit. f) și f¹) și alin. (4) ale art.6 din *Legea nr. 407/2006*, având în vedere că respectivele prevederi nu reglementează aspecte referitoare la ordinul în cauză. Acestea prevăd următoarele:

"(1) *Principalele atribuții ale administratorului faunei cinegetice sunt următoarele:*

f) stabilește și aprobă anual, până la data de 15 aprilie pentru specia căprior și până la 15 mai pentru celelalte specii sedentare admise la vânătoare, cu avizul autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului, cotele de recoltă pentru speciile din anexa nr. 1, care devin obligatoriu de realizat, fără alte avize, acorduri sau autorizări suplimentare;

f¹) acordă nivel de intervenție și prevenție anual, pentru prevenirea pagubelor și accidentelor la speciile din anexa nr. 2; nivelul prevenției se aprobă până cel târziu pe data de 15 mai a fiecărui an.

(4) Administratorul adoptă cu avizul Consiliului Național de Vânătoare orice alte măsuri necesare, în acord cu dispozițiile legale privind regimul cinegetic."

4. Cu privire la cerințele de calitate a legii, garanție a *principiului legalității*, menționăm că instanța de contencios constituțional a statuat că, în măsura în care o reglementare legală nu respectă normele de tehnică

legislativă, determinând apariția unor "situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii", acea lege este contrară prevederilor art. 1 alin. (5) din *Constituția României, republicată* (a se vedea în acest sens *Decizia Curții Constituționale nr. 26 din 18 ianuarie 2012*). Prima dintre condițiile ce asigură aplicabilitatea fluentă și rațional eficientă a dreptului o constituie suficiența sa de definire, care vizează asigurarea rigorii atât în planul conceptualizării dreptului, a noțiunilor juridice, cât și în planul redactării actelor normative.

Referitor la *principiul stabilității/securității raporturilor juridice*, prin *Decizia nr. 404 din 10 aprilie 2008*¹, Curtea a reținut că: "deși nu este în mod expres consacrat de *Constituția României*, acest principiu se deduce atât din prevederile art. 1 alin. (3), potrivit cărora România este stat de drept, democratic și social, cât și din preambulul *Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*, astfel cum a fost interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa. Referitor la același principiu, instanța de la Strasbourg a reținut că "unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice". (*Hotărârea din 6 iunie 2005 pronunțată în Cauza Androne împotriva României; Hotărârea din 7 octombrie 2009 pronunțată în Cauza Stanca Popescu împotriva României*)."

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că „*odată ce Statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență rezonabile pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții (...)*”²

5. În plus, semnalăm că din proiectul de lege ar fi trebuit să rezulte clar și faptul că, în măsura în care soluțiile propuse ar afecta eventuale raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări, aceste raporturi sau situații juridice rămân valabile pe durata în care au fost încheiate, în conformitate cu prevederile art. 26 din *Legea nr. 24/2000*³.

---

¹ Publicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, nr. 347 din 6 mai 2008

² *Hotărârea din 1 decembrie 2005 pronunțată în Cauza Păduraru împotriva României, Hotărârea din 6 decembrie 2007 pronunțată în Cauza Beian împotriva României.*

³ .. potrivit art. 26 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*,

6. Considerăm că promovarea unui astfel de act normativ ar îndreptăți și alte persoane/instituții/autorități să solicite ca și actele lor administrative să fie exceptate, ceea ce ar genera o insecuritate juridică la nivelul actelor administrative.

În concluzie, nu considerăm oportună completarea art. 6 din *Legea nr. 407/2006* în forma propusă, întrucât textul introduce o derogare inadmisibilă de la principiile fundamentale ale contenciosului administrativ, subminând protecția jurisdicțională efectivă garantată de *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare*, de *Constituția României, republicată* și de jurisprudența CEDO. Considerăm că limitarea efectelor executorii ale hotărârilor judecătorești în materie de suspendare afectează grav dreptul la justiție și *principiul statului de drept*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative.**

Cu stimă,

Ilie - Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

„Proiectul de act normativ trebuie să cuprindă situații juridice pentru situații tranzitorii, în cazul în care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări”